

Слънцето застина

***„И не е имало ден като този, нито преди,
нито след него, в който Господ да е
послушал гласа на човек; защото Господ
воюваше за Израил.“***

Исус Навин 10:14

***Избрани стихове
Исус Навин 10:1-15***

Забележителният ден, описан в нашия урок, е бил предмет на много учудване и спорове. Исус Навин и израилската армия дойдоха да защитят новия си съюзник — гаваонците. Нападателите бяха петте царе на амореите. Те се бяха обединили с обща цел — да унищожат Гаваон. Явно си мислеха: „Ами ако Гибен се присъедини към силата на Израил, за да ни победи?“ Тяхната грешка в преценката се превърна в глупост и поражение.

„Мъжете от Гаваон изпратиха посланици до Исус в лагера в Галгал, като казаха: „Не изоставяй слугите си; ела бързо при нас, спаси ни и ни помогни, защото всички царе на амореите... са се събрали срещу нас.“ Тогаваше Исус тръгна от Галгал, той и всички воители с него, и всички силни и храбри мъже.“ (Исус Навин 10:6,7) Въпреки че силите, събрани от Исус Навин, бяха внушителни, именно действията на Господа срещу амореите донесоха победата в битката.

„И Господ каза на Исус: „Не се страхувай от тях, защото Аз ги предадох в ръката ти; нито един от тях няма да устои пред теб.“ Затова Исус ги нападна внезапно, след като беше марширувал цяла нощ от Гилгал . И Господ ги разби пред израилтяните, изби ги с голямо клане при Гаваон... И когато те бягаха пред израилтяните, ... Господ хвърли върху тях големи градушки от небето, ... и те умряха. Повече бяха тези, които умряха от градушките, отколкото израилтяните, убити с меч.“ Исус Навин 10:8-11

От гореизложеното извличаме следните важни факти: Господ беше уредил така, че нито един от аморейците да не може да устои пред Исус. Победата беше предварително гарантирана. Господ беше този, който разби аморейската армия. Накрая, Господ изсипа големи градушки върху аморейците, като погуби повече от тях, отколкото израилтяните бяха убили с меч.

Представете си условията на битката. Тя не се водеше на ясна дневна светлина. Напротив, слънцето и изгряващата луна бяха скрити от тъмните бурни облаци, които покриваха района и бяха източникът на градушката. Четем: „Тогава Исус говори на Господа в деня, когато Господ предаде аморейците пред израилтяните, и каза пред очите на Израил: Слънце, застани над Гаваон; и Луна, в долината Айялон. И слънцето застана неподвижно, а луната спря, докато народът не отмъсти на враговете си.“ (Исус Навин 10:12,13). Съмняваме се, че Исус Навин е призовавал слънцето буквално да застине на небето, тъй като слънцето не се виждаше. Как тогава можем да обясним тези стихове?

Определението на думата „застине“ ни подсказва отговора. *Еврейският речник на Стронг* определя думата, преведена като „застине“, със значението: „да мълчи; ... да спре; също и да загине“. Исус Навин не искаше слънцето да застине, а искаше то да мълчи или да престане. Тоест, той искаше небесната градушка да продължи, за да скрива слънцето, докато аморейският враг не бъде напълно разгромен.

Този ден не беше забележителен с продължителността на слънчевата светлина, а именно поради причината, посочена в нашия ключов стих. Той беше забележителен с това, че Господ се вслуша в гласа на един човек и даде победата на Израил!